

」 TRAVEL NOTES 「

ATTRACTION

Lee Byung-ryul เขียน สุวิจนา สงวนสิน แปล

Jamsai

ATTRACTION

Lee Byung-ryul เอียน สุวีจนา สงวนสิน แปล

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2469-0

ATTRACTION

By Lee Byung-ryul

Copyright © 2010 Lee Byung-ryul

All rights reserved

Thai language copyright © 2019 JAMSAI PUBLISHING CO.,LTD

Thai language edition arranged with Dal Publishers

through Eric Yang Agency Inc.

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

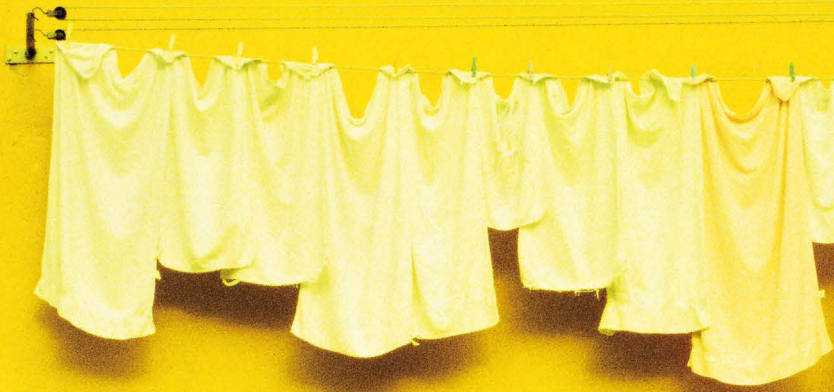
เว็บไซต์ www.naiin.com

ฉันจะไม่หวนกลับมา
จนกว่าเส้นทางที่เดินมาจะดูงดงาม

सोने के लिये
72 से ।

TO SLEEP
72 TO 1

เรื่องราวที่หนึ่ง.

คำว่า 'Passion'

ในคำว่า Passion มีกลิ่นของทุ่งหญ้าที่แสงตะวันแห่งฤดูกาลหนึ่งมาหยุดพักก่อนจะจากไป มีแววตาของหนุ่มสาวที่กำลังเสวยลมพลาญพัดเย็นอะไรบางอย่างยามรุ่งอรุณ มีอาการใจเต้นริวต่อตัวเครื่องบินพรีที่ได้ออกเดินทางในสักวัน Passion ก็คืออะไรแบบนี้ ถ้าไม่รู้จักอะไรแบบนี้ ก็จะติดอยู่ในสภาวะมืดมิดจนยากที่จะหายใจ และถ้าไม่ทำอะไรแบบนี้ ก็จะได้พบกับความมืดมนราวกับเดินเท้าเปล่าไปในเมืองที่ไม่คุ้นเคย

Passion แบ่งออกเป็นคนที่มีความชัดเจน กล่าวคือ Passion ไม่ได้แบ่งเป็นคนที่ห้ามแม่น้ำกับคนที่ไม่ห้ามแม่น้ำ แต่แบ่งออกเป็นคนที่ระจอนตัวลงในแม่น้ำ แล้วปล่อยตัวไปตามกระแสน้ำเพื่อออกเดินทางไกล กับคนที่ไม่แม้แต่จะจุ่มเท้าลงไปแม่น้ำ ดังนั้น Passion จึงไม่ใช่แค่การก้าวข้าม แต่เป็นการระจอนตัวแล้วลอยออกไป

เรื่องราวที่สอง.
↳ ไร่ศรีสนนิม ↳

ผมตากผ้าเช็ดหน้าทิ้งเอาไว้บนแดดฟ้า
พอลกลับมาจึงทำให้ไม่มีผ้าเช็ดหน้าใช้อยู่
หลายวัน ด้วยความเสียดายเงิน ผมก็เลย
ไม่ยอมซื้อใหม่ แต่หลังจากที่อดทนไปได้
ห้าวัน ในที่สุดผมก็ต้องซื้อใหม่จนได้ แต่
ผมคิดว่ามันมันไม่ใช้ผ้าเช็ดหน้า มันดู
เหมือนผ้าเช็ดจานมากกว่า ไม่สิ มันคือ
ผ้าเช็ดจานนั่นแหละ แต่ก็ไม่เป็นไร เพราะ
แค่เปลี่ยนรสนิยมก็พอแล้ว

เวลาพับผ้าเช็ดหน้าคุณพับกันยังไง พับ
ผ้าตามแนวทแยง? พับทแยงยาวสองทบ
แล้วค่อยพับครึ่ง? พับให้ปลายยื่นห้อยอยู่ด้าน
ในสุด? หรือพับให้ปลายยื่นห้อยออกมา?
แล้วใช้เตารีดกดกับผ้าเช็ดหน้าเพื่อจับ
มุมหรือปล้ำ? หรือไม่ชอบให้ผ้าเช็ดหน้า
มีรอยพับที่ชัดเจน? แต่ไม่เป็นไรหรอก
เพราะการเดินทางมันไม่ได้รีดรสนิยม
เล็กๆ น้อยๆ ของคุณให้เรียบ แต่มันจะ
หลงเหลือไว้แค่รสนิยมที่ยิ่งใหญ่และสำคัญ

เรื่องราวที่สาม.

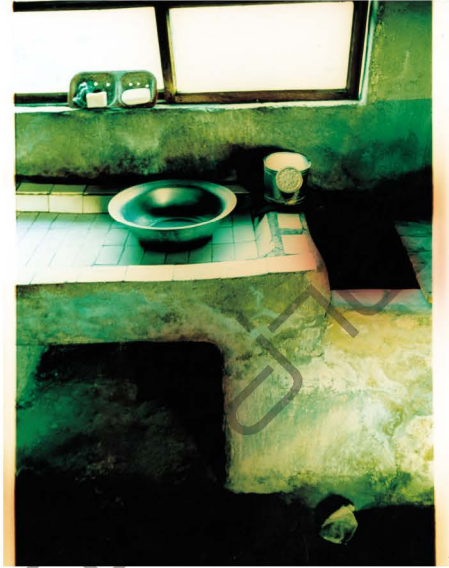
┌ ช่างตัดผมชาวเม็กซิกัน ─

ผมชอบอาชีพช่างตัดผมเพราะความสะดวกสะอาดสะอ้าน ผมไม่เคยเห็นช่างตัดผมคนไหนที่ไม่สะอาดสะอ้าน แต่แล้วตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ก็การไปร้านตัดผมกลายเป็นเรื่องที่ไม่ปกติ ผมไม่ได้ไปร้านตัดผมเลย แต่ถ้ามีเหตุที่จะต้องตัดผมในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว เช่น ผมจ้างหน้าก้มตา หรือสระผมไม่ได้หลายวันจนรู้สึกคันยุบยิบราวกับมีตัวอะไรไต่อยู่ ผมก็จะเดินออกมาที่หน้าสถานีรถไฟแล้วมองหาว่ามีร้านตัดผมหรือไม่ ซึ่งต้องเป็นร้านตัดผมที่อบอุ่นไปด้วยกลิ่นสบู่เท่านั้น ไม่ใช่ร้านเสริมสวยที่มีกลิ่นหอมหวาน

แม้จะพูดกับไม่รู้เรื่องก็ไม่ใช่ไร เพราะผมไม่ได้ขอให้คิดผมถาวรนี่นา พอเข้าไปในร้าน ผมจะถูกพาไปนั่งและคลุมตัวด้วยผ้าสีขาว จากนั้นก็จะใช้มือข้างหนึ่งจับผมเพื่อบอกให้ช่างรู้ความยาวที่ต้องการตัด ส่วนมืออีกข้างหนึ่งก็ต้องกำท่า 'ตัดฉับ' ให้ช่างเห็น หนวดก็ต้องปล่อยให้ช่างโกน ไม่ว่าจะไปที่เปลา หลิวโจว ประเทศจีน หรือหมู่บ้านชนบทในโรมาเนีย เมื่อผมบอกช่างว่าไม่โกนหนวด พวกเขาต่างก็ทำหน้าตาอึดอัดใจราวกับทำหน้าที่ของตัวเองได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ดังนั้นผมจึงต้องขอร้องช่างให้ฆ่าเชื้อใบมีดที่จะใช้โกนหนวดเสียก่อน แม้จะเป็นการทำให้ช่างต้องลุกขึ้นมาต้มน้ำเพื่อฆ่าเชื้อใบมีดเพราะผมก็เถะ

คุณตากอนซาเลส ชาวเม็กซิกัน เป็นช่างตัดผมที่น้ำหล่อเชื้อ แม้คุณตาจะอยู่ในวัยหกสิบแล้ว แต่ท่วงท่าที่จัดการกับเส้นผมนั้นราวกับกำลังสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ มีทั้งความใส่ใจและความแม่นยำ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีความนุ่มนวล แต่สิ่งสำคัญคือคุณตาไม่ได้มีท่าทีโอ้อวดในฝีมือของตัวเอง แต่อย่างใด และจุดเด่นที่สุดก็คือคุณตานำถ้วยสามใบออกมาให้ผมดม โดยแต่ละถ้วยมีฟองสบู่กลิ่นแตกต่างกัน คุณตาให้ผมเลือกถ้วยที่ถูกใจที่สุด แค่นี้ก็พอจะรู้แล้วว่าคุณตาเป็นมือโปรแค่ไหน คุณตาสระผมให้ลูกค้าด้วยกลิ่นสบู่ที่ลูกค้าเลือกเอง ผมคิดว่าการเอาใจใส่คนอื่นต้องให้ได้ประมาณนี้ การโกนหนวดและสระผมให้ลูกค้าทุกคนด้วยสบู่กลิ่นเดียวกันอาจไม่ใช่เรื่องที่น่าเลวร้าย แต่ถ้าลูกค้าได้เลือกเอง ลูกค้าก็จะรู้สึกว่าคุณตาได้รับการเคารพและเอาใจใส่

ทั้งเส้นผมและหนวดคราของผมได้รับความเคารพแบบนี้ จึงไม่มีทางที่ผมจะรู้สึกแยได้หรอก

เข้าวันต่อมา

สิ่งที่ปลูกผมให้ตื่นคือกลิ่นของสบู่ที่คุ้นตาสระผมให้
กลิ่นมันหอมหวานมาก ไม่เลวเลย

MILD SEVEN

Select

7/11 ほか

消火器

NO.9

知事コールセンター

1-9

MILD SEVEN

Select

เรื่องราวที่...
เริ่มต้นแบบนั้น

ผมจะเล่าเรื่องราวรูปภาพที่ผมอยากวาดให้ฟัง
ก่อนอื่นก็ใช้สายตาทะกึ่งกลางของกระดาษวาดรูปสี่วาง
จากนั้นลากเส้นลงมาจากบนสุดถึงล่างสุด
ถ้าถามว่าเส้นนี้หมายถึงอะไร มันคือเส้นแบ่งก้ำกัพงด้านซ้ายกับขวา
ตอนนี้อาจมองดูเหมือนพื้นที่ราบ
แต่ก้ำกัพงทั้งสองก้ำกัมนุมเก้้าสิบองศาพอดี
ดังนั้นถ้าเดินจากซอยด้านซ้ายไปยังซอยด้านขวา
ก็ต้องหมุนตัวเก้้าสิบองศา เพราะก้ำกัพงเป็นรูปตัว ‘ ㄱ ’ นั่นเอง

จากนั้นก็วาดรูปผู้ชายหนึ่งคนที่ก้ำกัพงด้านซ้าย
ร่างเขาแบบชิดกับก้ำกัพง และหันตัวไปทางก้ำกัพงด้านขวา
ภาพด้านข้างที่ลึบๆ ล่อๆ ของเขาทำให้ดูเหมือนว่าเขากำลังเล่นซ่อนแอบอยู่
ส่วนก้ำกัพงด้านขวา ก็วาดรูปผู้หญิงคนหนึ่งเช่นเดียวกัน
ร่างของเธอแบบชิดกับก้ำกัพง ภาพด้านข้างของเธอดูกังวล
ราวกับกำลังแอบมองใครสักคนอย่างระแวงระวัง
แม้จะมีระยะห่างระหว่างกันเพียงไม่กี่เซนติเมตร
แต่เพราะก้ำกัพงที่หักมุมเก้้าสิบองศา
ต่างฝ่ายจึงไม่รู้ว้้าด้านหลังของก้ำกัพงใกล้ๆ นั้นมีใครบางคนยืนอยู่

เพราะรูปภาพก็คือรูปภาพ จึงถูกกั๊งไว้แบบนั้น
แต่ถ้าหลังจากนั้นหนึ่งวินาที ทั้งคู่ขยับมาข้างหน้าเพียงเล็กน้อย
จุกอกอาจจะชนกันก็ได้
และอีกหนึ่งวินาทีต่อมา
ทั้งคู่อาจตกใจจนหมุนตัวไปยังทิศทางตรงกันข้าม แล้ววิ่งออกไปไกลก็ได้

การเริ่มต้นของความรักก็เป็นแบบนั้น
หลังจากมีคนในอุดมคติเข้าตาเราอย่างจริงจัง
สายตาของเราก็จะคอยสอดส่องอยู่รอบๆ เพื่อมองหาเขา

แม้จะพบเจอกันเพียงแค่ครั้งเดียว
แต่ถ้าเขาไม่ช่วยทำให้ดวงตาของเราชุ่มชื้น
ดวงตาของเราก็คงจะแห้งสนิท ราวกับถูกยาพิษ

แต่รูปภาพนี้ไม่ใช่ความรักที่ทุกๆคนมานเพียงฝ่ายเดียว
รูปภาพนั้นบอกว่าคนทั้งคู่กำลังว่าุ่นใจเพราะกันและกัน
ดังนั้นถ้าเดินมาชนกัน ทั้งคู่อาจจะได้เปิดใจ
และได้รู้ว่าความรู้สึกที่ตัวเองมีนั้น
ไม่ใช่แค่ตัวเองที่คิดอยู่ฝ่ายเดียว
「ความจริง.... ฉันขอบคุณมานานแล้ว」
ทั้งคู่อาจจะได้พูดประโยคนี้
ออกมาพร้อมกัน
และคำพูดประโยคนี้ก็อาจจะดังก้องไปทั่วทั้งซอย

แล้วหลังจากนั้น
ทั้งคู่ก็อาจจะไม่ต้องคอยเอาหน้าแบบกำแพงเพื่อแอบดูกันและกันอีกต่อไปแล้ว
ถ้าเป็นอย่างนั้น มันจะดีแค่ไหนกันนะ

ความรักที่ผมคิดก็เป็นแบบนั้น
เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเอื้อมถึงได้ด้วยคนคนเดียว
เป็นสิ่งที่ขาดแคลนแล้วขาดแคลนอีกอย่างไรเหตุผล
เป็นสิ่งที่ถูกพัดพาไปตามกระแสน้ำที่ไหลเอื่อย
เป็นสิ่งที่ไม่อาจปะติดปะต่อได้ด้วยคนเพียงคนเดียว
เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเป็นอะไรได้เลยหากลงมือเพียงคนเดียว

เอาละ จนถึงตอนนี้ผมได้เล่าเรื่องราวรูปภาพที่ผมอยากวาดแล้ว
และชื่อของรูปภาพนี้ก็คือ <เริ่มต้นแบบนั้น>

แต่ผม
จะทำให้รูปถ่ายนี้สมบูรณ์ได้ไหมนะ?

การเดินแกว่งไกวสตีปมักจะไม่ยุ่งเหยิงแต่ก็จึงเดินต่อไปแบบนั้น
เหมือนกับความรัก ถ้าหากไม่ยุ่งเหยิง ก็ไม่ใช่ความรัก

บันทึกการเดินทางของผู้ชายคนหนึ่งที่จะทำให้คุณค้นพบว่าโลกกว้างกว่าที่เคย
Lee Byung-ryul มีมุมมองในการมองโลกต่างจากคนอื่น
อาจจะเพราะประสบการณ์หรือเรื่องราวที่ผ่านมาในชีวิตของเขา
ที่เป็นตัวหล่อหลอมให้เขาองโลกได้ลึกซึ้งและแตกต่าง
เราไม่ได้เห็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมในหนังสือเล่มนี้
แต่เราได้พบกับคุณตาช่างตัดผมฝีมือดีชาวเม็กซิกัน
ได้พบวิธีส่งต่อประสบการณ์อันยอดเยี่ยมและสวยงาม
ผ่านของวิญญูเล็กๆ น้อยๆ ที่บ้านพักในเวนิส
หรือแม้กระทั่งอาชีพท่องเที่ยวปารีส ของเด็กหนุ่มที่เป็นชาวปารีสियง

Jamsai Customer Care

ดูเล่มนี้ก่อนด้วยใจ
โทร. 0-2840-4800

www.jamsai.com

ISBN 978-616-06-2469-0

9

786160 624690

ราคา 299 บาท